

Alkotó pedagógusok a Román Képzőművészek Szövetsége szatmári tagjainak kiállításán

A Szövetség szatmári tagjai 2006 novemberében közös kiállításon mutatták be alkotásaikat a megyeközpont Művészeti Múzeumának termeiben.

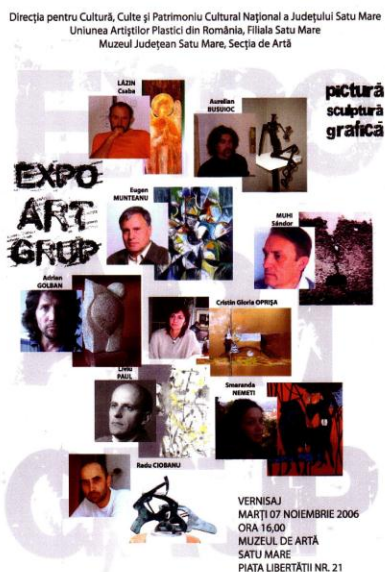
Jó érzés tudni, hogy ebben a rohanó, pénzközpontú, amerikanizálódó világban van őszinte és valós igény a művészetekre, kiállításokra, kulturális megnyilvánulásokra. Nap mint nap azt tapasztalom, hogy soha ennyi képzőművész, ennyi kiállítás még nem volt városunkban, és ami még nagyszerűbb, optimizmusra okot adó jelenség, ezeknek a kiállításoknak, eseményeknek van közönsége.

A tárlat tulajdonképpen joggal nevezhető a helyi képzőművészeti élet egyik jelentős mérföldkövének is, hiszen a Képzőművészek Szövetsége Szatmári Fiókjának kilenc markáns tagja lép ezúttal egy-egy jellemző sorozattal, válogatással a közönség elé.

A következő alkotóművészek munkáit láthatja az érdeklődő: Lazin Csaba, Cristina Gloria Oprişa, Aurelian Busuioc, Paul Liviu, Eugen Munteanu, Smaranda Nemeti, Muhi Sándor, Radu Ciobanu, Adrian Golban.

Kik ők? Valamennyien tagjai a Román Képzőművészek Szövetségének, nagyrészt tanárok, kivétel a szobrász Radu Ciobanu, valamint a muzeológus Aurelian Busuioc, bár az utóbbi olykor tanít is. Úgy gondolom egyikőjüket sem kell Szatmáron a művészetet szerető, ismerő és értő közönségnek bemutatni, hiszen mindannyian túl vannak az első bemutatkozásokon, sokan közülük évtizedek óta rendszeresen állítanak ki városunkban, az ország több jelentős kiállítótermében és külföldön egyaránt.

Ki ne ismerné városunkban Lazin Csaba meleg színharmóniáit, Aurelian Busuioc vagy Radu Ciobanu lendületes plasztikáit, Eugen Munteanu

erőteljes, dinamikus hangvételű kompozícióit, Adrian Golban merész formai képzettársításait, Cristina Gloria Oprişa lírai hangvételű grafikáit, Muhi Sándor képi „játékait”, vagy Paul Liviu „jeleit”?

Lazin Csaba Nagykárolyban tanít rajzot, évek óta rendszeres szereplője kísérletező jellegű, olykor transzcendentális hangulatot árasztó műveivel a szatmári tárlatoknak, de ugyanakkor fest templomot, és restaurál oltárképeket is.

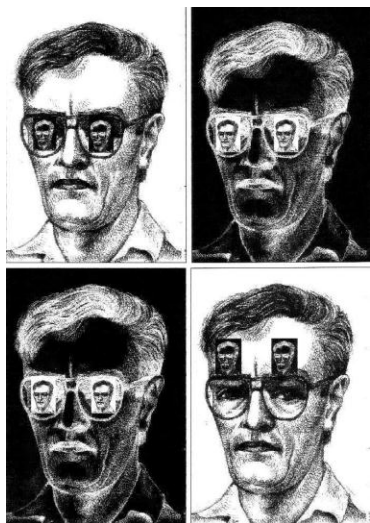
Eugen Munteanu jelenleg a Képzőművészek Szövetsége Szatmári Fiókjának elnöke. Nonfiguratív képei, melyek mintegy szétfeszítik a keretet, feloldhatatlan belső feszültségekről, ellentétekről tanúskodnak. Alkotásai láttán aligha hinnénk róla, hogy általános iskolás gyerekeket tanít rajzolni egy szatmári lakónegyedben.

Adrian Golban kísérletező, újító művész. Ezúttal kerámiatárgyakat állít ki, ő jelenleg a szatmári Művészeti Líceum igazgatója.

Cristina Gloria Oprişa és Muhi Sándor a Román Képzőművészek Szövetsége Szatmári Fiókjának vezetőségi tagjai szintén rajztanárok, mindketten grafikusok. Muhi Sándor, e sorok írója művészeti közírással is foglalkozik.

Ezúttal is érdekes színfoltjai a kiállításnak Paul Liviu munkái, melyek lényegében pár ecsetvonással létrehozott gesztuális, absztrakt üzenetek. Ő is a Művészeti Líceumban tanít.

Egyelőre még kevésbé ismert a szatmári kiállítótermekben Smaranda Nemeti neve, ez elsősorban fiatal korának tudható be, de ahogy munkáinak minőségét nézem, rövid idő alatt ő is ismertté válhat.

Ezzel természetesen a szatmári alkotó pedagógusok, művészet-pedagógusok sorát korántsem zárhatjuk le, de talán a fenti rövid bemutatás is érzékelteti, hogy valamilyen sokoldalú, hasznos, sőt nélkülözhetetlen tagjai a város, a megye, az ország kulturális életének.

A kiállítók egyéniségének köszönhetően, senki mással össze nem téveszthető stílusjegyeik alapján azonnal felismerhetők, azonosíthatók ezek az alkotások anélkül, hogy alkotóik önmagukat ismételnék.

Mint tudjuk, Románia rövidesen az Európai Unió tagja lesz. Ettől sokan sokat remélnek, és minél nagyobbak az elvárásaink, annál biztosabb, hogy nagyon sok téren,

területen csalódások is érnek majd bennünket.

A művészeteket illetően a Nyugat múzeumait, kiállítótermeit járva lépten-nyomon azt tapasztalom, hogy ennek a sokat szenvedett, sok mindent megélt térségnek még rengeteg a mondanivalója, közölnivalója Európa számára, ez egyértelműen és nyilvánvalóan tapasztalható az itt bemutatott tárlat anyagán is. Az a fajta különleges és árnyalt érzékenység, ami az itt kiállított művek szinte mindegyikén érezhető, a hétköznapi dolgokra való képi rácsodálkozás, a rádöbbenés képessége, az alkotásokból sugárzó direktség, a lendület, mind olyan kincs, amellyel ha jól sáfárcodunk, akkor erőt, ihletet adó forrásává válhat a most alakuló, sokszínű, ezerarcú európai kulturális közösségnek. A felértékelődés idővel újabb igények, elvárások, feladatok megfogalmazódásához vezethet ezen a területen, amelyek megoldásához kívánok tiszta szívből további jó egészséget, kitartást, lendületet valamennyi kollégának.

Muhi Sándor